

holdsvis meget betydelig. Mellem 400 000 og 500 000 Kr. vil der kunne spares for Statskassen. Men idet man altsaa ikke mener det rigtigt at gennemføre den hele Reduktion straks, vil noget over Halvdelen af disse Penge først blive sparet i det andet Finansaar, ikke i det, vi nu gaar ind i, 1927—28; men der bliver dog ogsaa for dette Finansaar en meget betydelig Besparelse, og, som sagt, naar den hele Foranstaltning er gennemført, bliver der en Besparelse paa mellem 400 000 og 500 000 Kr.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Aldersrente.

Valgt blev: *Holger Larsen, Bresemann, Einer Jensen, Helga Larsen, Hauge, Simonson, Martin Hansen, Laursen, Kr. Kristensen, Rahbek, Vadgaard, Vesterager, Parkov, Ulrich og Holdgaard.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Invalidforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3801; Fremsættelsen findes i Tidende Sp. 2381).

Sagen sattes til Forhandling.

Kr. Kristensen: Det Omraade af vor sociale Forsorg, som det foreliggende Lovforslag omhandler, er jo forholdsvis nylig inddraget under Lovgivningen. Det er ikke længere siden end i 1921, at vi først lovgav om det, idet den daværende Indenrigsminister Sigurd Berg fremsatte et Lovforslag om Invalidforsikring, som blev gennemført ved Tilslutning fra alle Partier. Imidlertid er Forholdet ikke det, at Spørgsmaalet først da kom op, det er et Spørgsmaal, der har beskæftiget Lovgiverne og Offentligheden i en lang Aarrække. Den, der egentlig først førte Sagen frem, er vistnok den nuværende Landstingsmand Thomas Larsen, som alle-

rede i Aarhundredets Begyndelse rejste Spørgsmaalet om at komme de Folk til Hjælp, som paa en eller anden Maade var blevet Arbejdsinvalid, ikke kunde klare sig selv og ikke kunde komme ind under den øvrige sociale Lovgivning. Dette bevirkede, at der i 1903 blev nedsat en Kommission med det Formaal for Øje at faa undersøgt Spørgsmaalet om en almindelig Alderdoms- og Invaliditetsforsikring. Denne Kommission sad til 1914, saa man maa jo indrømme, at den havde Tid til sine Overvejelser. Alligevel lykkedes det ikke at opnaa Enighed om et bestemt Forslag til Løsning af Spørgsmaalet. Der var i denne Kommission, som der i Regelen er i Kommissioner, forskellige Meninger. Der var et Flertal for at løse Spørgsmaalet om en Invaliditets- og Alderdomsforsikring paa Forsikringsgrundlaget, men der var forskellige Meninger om, paa hvilken Maade denne Forsikring skulde finde Sted. I Samlingen 1917—18 fremsatte det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sammen med andre socialdemokratiske Medlemmer et Lovforslag om Understøttelse til Invalid. Dette Forslag, der blev behandlet, men ikke gennemført, hvilede ikke paa Forsikringssystemet, men paa Understøttelsessystemet, paa det samme System, som var gennemført ved Forsørgelsen af vore gamle. I Samlingen 1919—20 forelagde saa det ærede Medlem Hr. Stauning som Medlem af Ministeriet Zahle et Lovforslag i samme Retning, men heller ikke dette blev gennemført.

Jeg skal ikke her komme ind paa at omtale disse Lovforslag, men navnlig under Hensyn til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Stauning forleden Dag fremkom med angaaende dette Spørgsmaal, kunde det dog maaske have nogen Betydning at se, hvilke Takster der var foreslaet i disse Lovforslag. Naar vi nu ser, at der udgydes saa mange Taarer over Venstres Nederdrægtighed, at det vil beskære Invalidunderstøttelserne saa stærkt, at det vil nedsætte den faste Invalidrente til til 540 Kr., var det dog maaske ikke ubetimeligt at se lidt paa, hvor meget da det ærede Medlem Hr. Stauning som Minister i 1919—20 vilde unde Invaliderne, thi Forholdet er jo ikke det, som det ærede Medlem synes at ville paastaa, at det ligger saa langt tilbage i Tiden som 14—15 Aar, og det kunde han naturligvis ikke hæfte for nu; fra 1919—20 til nu er der i alt Fald kun smaa 15 Aar. Man kan heller ikke afvise en saadan Sammenligning med den Begrundelse, at Forholdene skulde være saa langt bedre nu, at der skulde være bedre Raad til